

fremt de ikke har teknologiske muligheder for at deltage, og det vil jo være ret uheldigt.

Man skal her bemærke, at hvis det i dag var sådan, at en aktionær med fortsæt blev forhindret adgang til en generalforsamling af en låst dør, ville forsamlingen sandsynligvis blive erklæret for ulovlig. Men hvis den skønhedsplet bliver fjernet, er vi noget nær det perfekte, synes jeg.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Dette lovforslag har bl.a. til formål at styrke aktionærernes involvering i virksomhederne.

Efter Enhedslistens opfattelse er der en lang række andre demokratiske problemer i vores samfund, som det er betydelig vigtigere at få gjort noget ved. F.eks. ville det være en oplagt opgave at sikre, at medarbejderne i virksomhederne fik mulighed for at få afgørende indflydelse på driften af virksomhederne. Men det overrasker os ikke, at det ikke er dér, regeringen tager fat, ligesom det heller ikke overrasker os, at regeringen i forbindelse med behandlingen af lovforslaget har været betydelig mere lydhor over for Dansk Industri og Dansk Rederiforenings holdninger end over for f.eks. Dansk Aktionærforening og Håndværksrådets holdninger. Det har ført til, at lovforslaget på en række områder faktisk er dårligere, end det var i sin oprindelige udgave, og det er jo ærgerligt.

Det kommer bl.a. til udtryk i, at der åbnes op for, at bestyrelsen i et aktieselskab kan beslutte at gennemføre en delvis elektronisk generalforsamling, og ved at forslaget om forbud mod blancofuldmagter til bestyrelsen er fjernet til fordel for et forslag om, at man netop skal kunne give en blancofuldmagt, dog kun til én generalforsamling. Hertil kommer, at det for os er helt uforståeligt, at regeringen ikke vil give en generalforsamling mulighed for at gøre aktiebogen offentlig tilgængelig. Vi synes snarere, det burde være et krav, at aktiebogen var offentlig tilgængelig for på den måde at skabe større åbenhed om de økonomiske transaktioner, der foregår i forbindelse med de enkelte selskaber.

Men uanset disse kritiske bemærkninger mener vi, at forslaget stadig indeholder enkelte forbedringer i forhold til den nuværende lovgivning, og derfor vil vi altså forholde os positivt i det videre arbejde med forslaget.

Mogens Nørgård Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er overordnet positiv over for forslaget, for man kan vel ikke være uenig i,

at det at regelforenkle og modernisere lovgivningen for at følge udviklingen ikke er noget negativt. Men når det så er sagt, er der også et par ting i lovforslaget, som vi synes bør bemærkes.

Det er jo sådan, at i mange sammenhænge, f.eks. i et politisk parti, vil det at afholde generalforsamling elektronisk være et stort tilbageskridt for udviklingen. Der er selvfølgelig forskel på foreningsliv og erhvervsliv, men selve det at sidde live, ansigt til ansigt med mennesker, er noget andet end at kommunikere digitalt, hvad enten man tager storskærm i brug eller ej.

Vi er enige i regeringens ønske om at styrke aktionærdeltagelsen, det aktive ejerskab. Men deltagelse i en beslutningsproces er ikke kun afhængig af en lettere digital adgang til beslutninger, for så kunne vi nøjes med at sidde på vore kontorer og indtale ordførertaler og bemærkninger uden nogen sinde at mødes. Deltagelse er også det at være til stede og have samtaler og samvær med andre, og en lettere aktionærdeltagelse er derfor ikke nødvendigvis en bedre aktionærdeltagelse.

Kl. 14.55

Noget andet ved en elektronisk beslutningsproces vil være selve sikkerheden. Hvordan forestiller man sig, at der kan være den samme sikkerhed ved underskrifter og afstemninger som ved ikkedigitale generalforsamlinger og bestyrelsesmøder? Her fremgår det af forslaget, at det er op til virksomhederne selv at sørge for den fornødne sikkerhed, og de har naturligvis også et incitament til at sørge for sikkerheden. Men der findes også løbende opdaterede, internationale sikkerhedsstandarder, som virksomhederne kunne blive pålagt at benytte, og hvilken konsekvens disse øgede risici kan have er ikke til at forudse.

Når det gælder retssikkerheden, er der nogle aspekter, som vi ikke mener, at forslaget tager højde for. Et tænkt eksempel kunne være en fuldstændig elektronisk afstemning, hvor en enkelt aktionærs elektronisk afgivne stemme er afgørende for en sag. Hvis aktionæren bagefter hævder, at vedkommende mener at have stemt anderledes, eller at afstemningen har været hacket, hvordan forholder man sig så til dét?

Et andet element er det, som Ernest & Young anfører som et problem, nemlig i hvilket land beslutninger træffes, når de træffes elektronisk. Hvis forslaget indirekte er med til at gøre selskabernes beslutninger statsløse, vil de retslige konsekvenser være til at få øje på. Til gengæld er det